

RŮŽENA TAUSSIGOVÁ, JEJÍ DĚTI A VNUČKY

(Foto syn Alfréd a jeho žena Silva)

Růžena se narodila 18. prosince 1864 v Želči u Žatce. Byla třetím dítětem Anny a Joachima Hirschových, nejstarší Julie se narodila roku 1858, bratr Adolf 1860, Gustav 1861. Po Růženě přišel na svět roku 1866 ještě nejmladší Josef.

13. června 1905 se Růžena vdala za Moiseše (Mořice) Taussiga. Pocházel z nedaleké Kroučové u Rakovníka a byl o dvaadvacet let starší (1842).

Manželé žili v Želči, kde se jim 7. března 1906 narodila dcerka pojmenovaná po babičce Anna a hned za rok 23. září 1907 přišel v nedalekém Rakovníku na svět syn Alfréd.

Podrobnosti o Taussigových neznáme, nevíme, čím se živil, nebo kdy zemřel Růženin manžel Mořic. Dcera Anna se koncem dvacátých let provdala za obchodníka a sklenáře Ludvíka Krásu (1892) ze Rpet na Hořovicku. Ludvík byl vdovec, jeho žena Ella zemřela v roce 1926 a zanechala po sobě tři malé dcerky: Hanku (1922) a dvojčata Blanku a Věru (1926). V roce 1930 přibyla do rodiny další holčička, Anina dcera Eva.

Růženin syn Alfréd žil v České Lípě a v dubnu 1938 se oženil se Silvou Schanzerovou (1911) z Fryštátu na Karvinsku. Měli spolu jedno dítě, ale jeho jméno ani osudy neznáme. Alfred pracoval jako expedient pro firmu Reinisch, byl členem několika spolků, např. od roku 1926 Svazu československé mládeže socialistické nebo místního sportovního klubu. V roce 1938 se firma v důsledku záboru pohraničí přesunula do Prahy a s ní i rodina Alfreda Taussiga. Nešlo to snadno, československé úřady jim odmítaly nejdříve povolit pobyt, získali ho teprve po odvolání.

Zábor Sudet nacistickým Německem postihl i Růženu, v tu dobu už vdovu, a celou Aninu rodinu.

Někdy na přelomu let 1938/39 se přestěhovala Růžena, její dcera Anna, zeť Ludvík a vnučky Hanka, Blanka, Věra a Eva ze Želče do Plzně a společně žili na adrese U Zvonu 9.

18. ledna 1942 byli všichni odvezeni do terezínského ghetta. Anna, Ludvík a jejich čtyři dcery byly 13. června transportem AAi deportovány na východ, Ludvík byl zavražděn v Majdanku, jeho žena Anna a vnučky Hanka, Blanka, Věra a Eva v plynových komorách vyhlazovacího tábora Sobibor.

Není jasné, kterým transportem a zda vůbec jel do terezínského ghetta Alfréd, zavražděn byl 31. prosince 1942 v Osvětimi ve věku 35 let. Možná sdílel osud manželky Silvy. Ta byla deportována přímo z Prahy 10. června 1942 tzv. „trestným transportem“ Aah, který byl odvetou za Heydrichovu smrt. Vlak Bohušovicemi nad Ohří, kde vystupovali lidé mířící do terezínského ghetta, jen projel, v Lublinu vystoupili muži ve věku 16 až 50 let a vlak poté pokračoval do vyhlazovacího tábora Sobibor. Zde proběhla další selekce, jen malá skupina práce schopných byla vybrána na meliorační práce v táboře Ujazdów.

Zda byla Silva zavražděna v Sobiboru, nebo až v Ujazdowě, nevíme.

Růžena osudy svých dětí a vnučat neznala. V Terezíně zůstala do podzimu a 15. října byla deportována do Treblinky a tam zavražděna.

(Hanna Cabadová a Vojta Zítek)

Růžena was born on 18 December 1864 in Želč near Žatec. She was the third child of Anna and Joachim Hirsch, the eldest Julia was born in 1858, brother Adolf in 1860, Gustav in 1861. The youngest, Josef, was born in 1866.

On 13 June 1905, Růžena married Moises (Mořic) Taussig. He came from nearby Kroučová near Rakovník and was twenty-two years older (1842).

The couple lived in Želč, where their daughter, named Anna after her grandmother, was born on 7 March 1906, and a year later, on 23 September 1907, their son Alfréd was born in nearby Rakovník.

We do not know the details of the Taussigs, what they did for a living, or when Růžena's husband Mořic died. Daughter Anna married a merchant and glazier Ludvík Krása (1892) from Rpet in Hořovice in the late 1920s. Ludvík was a widower, his wife Ella died in 1926 and left behind three small daughters, Hanka (1922) and twins Blanka and Vera (1926). In 1930 another girl, Anna's daughter Eva, joined the family.

Růžena's son Alfréd lived in Česká Lípa and in April 1938 married Silva Schanzerová (1911) from Fryštát in Karviná. They had one child together, but we do not know his name or fate. Alfred worked as an expeditioner for the Reinisch company and was a member of several associations, e.g. from 1926 the Union of Czechoslovak Socialist Youth or the local sports club.

In 1938, the company moved to Prague as a result of the occupation of the borderlands, and the whole Alfred Taussig's family as well. It wasn't easy, the Czechoslovak authorities refused to grant them residency at first and they only got it after an appeal.

The seizure of the Sudetenland by Nazi Germany also affected Růžena, by then a widow, and Anna's entire family.

Sometime at the turn of 1938/39, Růžena, her daughter Anna, son-in-law Ludvík and granddaughters Hanka, Blanka, Věra and Eva moved from Želč to Plzeň and lived together at U Zvonu 9.

On 18 January 1942, they were all taken to the Terezín ghetto. On 13 June, Anna, Ludvík and their four daughters were deported to the East by the AAi transport, Ludvík was murdered in Majdanek, his wife Anna and granddaughters Hanka, Blanka, Věra and Eva in the gas chambers of the Sobibor extermination camp.

It is unclear which transport Alfréd took to the Terezín ghetto and whether he was murdered on 31 December 1942 in Auschwitz at the age of 35. He may have shared the fate of his wife Silva. She was deported directly from Prague on 10 June 1942 by the so-called "punishment transport" Aah, which was a reprisal for Heydrich's death. The train only passed through Bohušovice nad Ohří, where people heading to the Terezín ghetto got off, men aged 16 to 50 got off in Lublin, and the train then continued on to the Sobibor extermination camp. Here, further selection took place, with only a small group of able-bodied people being chosen for reclamation work in the Ujazdów camp.

We do not know whether Silva was murdered at Sobibór or at Ujazdów.

Růžena knew nothing about the fate of her children and grandchildren. She remained in Terezín until the autumn and on 15 October was deported to Treblinka and murdered there.